

Arrest

**nr. 52 908 van 13 december 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, beide beslissingen aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 september 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 april 2009 wordt verzoeker tijdens een gecoördineerde politieactie in Indiase winkels aangetroffen zonder in het bezit te zijn van enige identiteitsgegevens.

Dezelfde dag wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 15 december 2009 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 20 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing die als volgt luidt:

“Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wilt zich beroepen op punt 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet.

Het feit dat betrokkene sinds 2004 in België zou verblijven, bereid is Nederlands te leren, werkbereid is en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.”

Op 14 september 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden;

“REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

“dat het beroep van verzoeker gegrond is op de volgende middelen en grieven; dat verzoeker bij aangetekend schrijven van zijn raadsman dd. 15.12.2009 een aanvraag tot regularisatie had ingediend bij de burgemeester van Sint-Truiden op basis van de criteria gedefinieerd door de door de instructie van 19 juli 2009; dat verzoeker wel degelijk heeft voldaan aan de voorwaarden van deze instructie; dat verzoeker beschikt over een behoorlijk ingevuld arbeidscontract en dit contract nog in de loop van de debatten in graad van beroep zal overleggen; dat de overheid de aanvraag van verzoeker ten onrechte ongegrond heeft verklaard;”

2.2. In haar nota repliceert verwerende partij dat het middel geen uiteenzetting van welke rechtsbepaling geschonden werd door de bestreden beslissing bevat zodat verwerende partij besluit dat verzoeker geen ontvankelijk middel heeft aangevoerd. Ten overvloede stelt verwerende partij vast dat verzoeker zelf toegeeft dat hij tot op heden nog geen ingevuld arbeidscontract heeft voorgelegd hetgeen aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing correct is.

2.3. In zijn repliekmemorie handhaaft verzoeker de ingeroepen middelen.

2.4. Waar verzoeker inhoudelijke kritiek uit op de motieven van de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Het middel kan bijgevolg beschouwd worden als ontvankelijk.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Uit het door verzoeker op 14 december 2009 ingevulde typeformulier Regularisatieaanvraag blijkt dat verzoeker zich hiervoor beroept op het criterium 2.8.A. van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift het motief van de bestreden beslissing, namelijk dat *“Betrokkene wilt zich beroepen op punt 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.”*, niet betwist.

De gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde verder in zijn aanvraag dat verzoeker ook niet voldeed aan het criterium 2.8.B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Dit criterium vereist onder meer bewijzen van een ononderbroken verblijf in België sinds minimaal 31 maart 2007, een kopie van een behoorlijk ingevuld model van arbeidsovereenkomst, waarbij deze arbeidsovereenkomst van bepaalde duur van minimaal 1 jaar ofwel van onbepaalde duur moet zijn en een salaris moet bevatten dat minimaal gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen en bewijzen die een duurzame lokale verankering aantonen. Verzoeker brengt een kopie van een Indiaas paspoort en bewijzen van duurzame lokale verankering en een verblijf sinds 2004 bij.

De bestreden beslissing stelt dat qua verblijfsduur verzoeker eventueel in aanmerking zou kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies maar dat om hierop aanspraak te kunnen maken er een behoorlijk ingevuld arbeidscontract dient voorgelegd te worden, hetgeen verzoeker niet doet.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij beschikt over een behoorlijk ingevuld arbeidscontract en dat hij dit contract nog in de loop van de debatten in graad van beroep zal overleggen. De Raad merkt op dat verzoeker hiermee het motief van de bestreden beslissing, namelijk dat verzoeker geen arbeidscontract bijbracht, niet betwist en dat het dus niet kennelijk onredelijk is van de gemachtigde van de staatssecretaris om te oordelen dat verzoeker geen machtiging tot verblijf kreeg. Ten overvloede merkt de Raad op dat waar verzoeker beweert in het bezit te zijn van een behoorlijk ingevuld arbeidscontract dit een loutere bewering is die door geen enkel element in het administratief dossier wordt gestaafd. Het kan uiteraard niet aan verwerende partij verweten worden geen rekening te hebben gehouden met een stuk waarvan zij, bij het nemen van de beslissing, niet van het bestaan op de hoogte was. Bovendien laat verzoeker nog steeds na om dit stuk bij te brengen.

Verzoeker toont aldus op geen enkele wijze aan dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat de redenen die verzoeker aanhaalde onvoldoende zijn om verblijf toe staan in het kader van de gegrondheid van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET